

teren indtages, og igjen lægges ud paa en vis Dag. Af de hundrede og nogle tyve Sømærker, som havees paa Østfiden af Jylland, blive ikke flere end nogle ganske enkelte Mærker, som høre hjemme i Drogden, tagne ind, og disse blive endda omstiftede med andre saakaldte Fismærker. Navnlige bliver der ved Lappen ved Helsingør, hvor jeg troer, at den ærede Landssthingsmand er særdeles kjendt, lagt andre Mærker istedetfor dem, som tages ind. Derimod er der vel nogle, som ganske tages ind her i Drogden; men det er ikke flere, end at Seiladsen ved Hjælp af en Lods overmaade godt kan foretages, og der er ingen Grund til at antage Andet, end at, ligesom Erfaringen hidtil har vist, at intet Skib om Vinteren ved Fisgang er gaaet igjennem Drogden uden Lods, saaledes ville Skibene ogsaa i Fremtiden under disse Omstændigheder tage Lods, hvilket de baade kunne gjøre, og ifølge de bestaaende Afsurancelove og Lodsanordninger maae gjøre. Jeg troer derfor ikke, at der er Grund til at klage over, at Sømærkerne blive tagne ind. Imidlertid maa jeg tilføie, at det virkelig har været Tilfældet for nogle Aar tilbage, at de noget for tidligt bleve tagne ind, og at man maaffee ogsaa sunkede noget med at lægge dem ud igjen; men dette er ogsaa allerede for flere Aar siden blevet rettet, og hvert Aar er der blevet stærkere drevet paa at faae det rettet, saa at man vel turde vente, at den ærede Landssthingsmand vilde underrette sig om, hvorvidt en saadan Ulempe bestaaer, førend han fremkom med en Klage derover, hvilken nu i det Mindste er fuldkommen umotiveret.

Med Hensyn til, hvad en anden æret Landssthingsmand har fremført, angaaende at jeg skulde have udtrykt et Slags Tak paa min høitagede Formands Begne med Hensyn til den Maade, hvorpaa man har bedømt hans Budgetforslag i et vist Punkt, da erkjender jeg, at jeg maaffee ikke har læst ganske rigtigt. I alt Fald er jo enhver Mand sine Ords bedste Fortolker, og jeg har altsaa ikke Andet at gjøre, end at beregne til Udgift den Tak, som jeg først havde taget til Indtægt. — Hvad angaaer det andet Punkt, som den ærede Landssthingsmand omtalte, skal jeg kun bemærke, at

jeg ganske samstemmer med ham i, at det var ønskeligt, at slike Bevillinger, som ikke ere optagne i Ministeriets Budget, ikke vare blevne gjorte. Da de nu imidlertid eengang ere der, saa finder jeg ikke, at der er Anledning til Forandring deri. Jeg skal kun tilføie, at fra Ministeriets Side vil der blive draget Omsorg for, at de kunne blive anvendte saa fornøftigt som muligt.

Kirck: Forrige Gang, da Finantsloven var under Behandling, tillod jeg mig at udbede mig nogle Oplysninger af den høitærede Marineminister, der dengang tilfældigviis ikke var tilstede og saaledes ikke kunde svare paa min Forespørgsel, men som idag istedetfor at tage det Spørgsmaal, som jeg tillod mig at rette til ham, for et simpelt Spørgsmaal, nu har tilladt sig at sige, at det var en umotiveret Klage, jeg var fremkommen med. Jeg troer ikke, efter hvad der staaer i Rigsdagstidenden, at den ærede Minister kan finde sig foranlediget til at sige, at jeg har fremført nogen umotiveret Klage (Nei!), og jeg troer heller ikke, at det høitærede Thing har opfattet min Forespørgsel som en Klage (Nei!). Hvad angaaer den ærede Ministers Vittring med Hensyn til Skagens Fyr, da kan jeg ikke være aldeles enig med ham i, hvad han derom har udtalt. Jeg antager, at det gaaer med Skagens Fyr, som det gaaer med andre Fyr og med det Fyr, som man engang i sin Tid har paatænkt at oprette paa Lesø. Der gives Naturhindringer, som gjør det umuligt for de Søfarende at see Fyret, og som Følge deraf er Fyret, om det end er nok saa høit, om man end paatænker at bygge det een Gang saa høit som der idag har været Tale om, til ingen Nytte, naar man ikke kan see det, og det vil være den ærede Marineminister selv som Sømand bekjendt, at, naar man seiler, er det ikke sagt, at man til enhver Tid kan faae Lodsflugt, idetmindste ikke for Kofsardimænd, hvor der er saa Hænder ombord til Hjælp. Det er altid meget vanskeligt, at hvide til i en Storm for at faae Lodsflugt. Det er vanskeligt for en Søfarende med Bestemthed at vide, hvor han er, især i Farvande, hvor der viser sig ubestemte Lodsflugt, snart en større snart saa godt som ingen Dybde; der vil han